

ARAPÇA VE FARŞÇA KELİMELERİN BAŞKURT TÜRKÇESİ'NDE ANLAM DEĞİŞİKLİĞİNE UĞRAMASI ÜZERİNE

Zerama N.EKBA *

Çev. Sadık SADIKOV **

Başkurt dili araştırmacıları Arapça ve Farşça'dan alınmış kelimelerin anlam ve ses yapısı bakımından benimsenmesi problemini birkaç kez ele alınmıştır (2-12). Başkurt dilbiliminde Başkurtça'nın leksik sistemine giriş esasında Arap ve Fars dilinden geçen kelimelerin anlam değişikliğine uğradığı görülür.

Çoğu dilbilimciler bütün Arapça ve Farşça kelimelerin Başkurtça'da anlam yönünden benimsenmesi bakımından dört gruba ayrılması gerektiğini söylerler:

1. Anlam değişmesine maruz kalmayan kelimeler,
2. Kısmen anlam değişikliğine uğrayarak alınmış olan kelimeler,
3. Benimsenme sonucu anlam bakımından genişleyen kelimeler,
4. Geldiği dildekinden başka bir anlam kazanan kelimeler.

Bu sınıflandırmanın diğer Türk lehçeleri için de geçerli olduğunu ifade etmeliyiz.

Başkurtça'da anlam bakımından en ilginç ve en az araştırılmış kelimeler dördüncü gruba aittir.

Genel olarak Başkurtça'ya geçmiş olan Arapça ve Farşça kelimelerin geldikleri dillerden farklı anlamlar kazandığı görülmektedir (11, 62-63; 7, 127-

128). Fakat bugüne kadar bu kelimelerin yeni anlam kazanmaları ve Arap ve Fars dilindeki prototip kelimeler ile bağlantısı tam olarak aydınlık kazanmamıştır. Bir taraftan da kaynak dilden alınırken, kelimelerde yapılan her türlü anlam değişiklikleri kuralı şeklindedir:

"... sözlükler; kendi vatanlarında yaşadıkları etimolojik gruplar, kalıplar şeklinde değil, izole edilmiş şekilde özel kullanma durumlarına göre alınırlar." (1,75). Buna göre, teorik olarak aynı kelimenin, bu kelimeyi veren ve alan dillerde anlamları arasında bağlantı kuran ortak anlam komponenti bulunmalıdır. Örneğin, Başkurtça'da "derde derman bulma" anlamına gelen şifa kelimesi, Arapça'da iyileşme, sağalma, ilaç anlamına gelen kelimesiyle aynı anlam kapsamındadır.

Fakat çoğu kez ortak anlam kapsamlarının açığa çıkarılması alınmış kelimelerin daha derin, tarihi-karşılaştırmalı analiz sayesinde ve farklı Türk dillerinde bunların karşılaştırılması sonucu mümkündür. Örneğin, Başkurtça'da "gerip" kelimesi Arapça'da aşağıdaki anlamları içermektedir:

- Garip¹ (Sıfat) : özrürlü, sakat
Garip² (Arkaik), (isim) : 1. yabancı, 2. mutsuz, bedbaht
Garip³ (Bedii arkaik sıfat) : ilginç, acayip (13, T.1, 259)
(Bizim çeviri S.E.)
Modern Arap dilinde yukarıda sözü

* Moskova Bilimler Akademisi Doğu Dilleri Bölümü.

** H.Ü. Sosyal Bilimler Enstitüsü Yüksek Lisans Öğrencisi

edilen kelimenin iki eş sesli şekli mevcuttur:

1. tanınmadık, yad, yabancı, alakalı olmayan
2. ilginç, sıradışı, tuhaf
1. yad, yabancı, tanınmayan insan
2. ecnebi, başka diyardan gelen (14,717)

Yukarıda gösterildiği gibi, bedbaht, mutsuz anlamları Arapça'ya has değildir. Fakat, bu anlamlar çoğu çağdaş Türk dillerinde karşımıza çıkmaktadır. Gagavuzca'da garip kelimesi şanssız, uğursuz, Karakalpakça'da, bedbaht, mutsuz ve başka dillerde de benzeri anlamlara gelmektedir. Bundan yola çıkarak bu anlamın Türkler tarafından benimsendikten sonra anlam değişikliğine uğradığı düşünülebilir. İlk varyant olan Arapça kelimesi "yabancı, yad" anlamlarında alınmasının kanıtını V.V. Radlof'un sözlüğünde görüyoruz:

Gerip, yabancı, seyyah (22, 2.cilt 2.hisse, 1539).

Mutsuz, bedbaht anlamının kronolojisine değinmek gerekiyorsa bu anlamın XV. yy'dan önce oluşmadığını görürüz. Çünkü eski Türk sözlüğünde garip kelimesi sadece yabancı, ecnebi anlamında geçmektedir. Yüknekli Ahmed'in "Gerçeğin Kapıları" (İstanbul Listesi 1480 yılı) adlı poemasında özellikle bu anlamda kullanılmıştır (15,196).

Oysa mutsuz, bedbaht anlamının üst kronolojik sınırı Türkçe'nin bedii dilinin kollara ayrılmasından önceye dayanır.

Çünkü sözkonusu anlam bazı modern Türk dillerinde kullanılmaktadır. Aynı zamanda bazı Türk dillerinde "garip" sözünün diğer Türk dillerine bağlı olmayan anlamları mevcuttur. Örneğin, Gagavuzca'da "garip", sentimental, duygusal Başkurtça'da sakat, özürlü ve diğer dillerde benzeri anlamlara gelmektedir (15, 106), Bu anlamların doğuşu edebî Türk dillerinin gelişmesinin çağdaş safhasına bağlanması daha doğrudur.

Türk dillerinde 1. bereket, 2.refah (14,867) anlamlarına gelen Arapça'daki rahat kelimesinin Türk dillerindeki anlam istihalesini araştıralım.

Çoğu Türk dilinde bu anlam mevcut değildir. (Belirtmek gerekir ki, Başkurtça'da bu anlamlar mevcuttur, 13, 2.cilt, 151). Buna karşılık, diğer anlamlar geniş bir şekilde temsil edilmiştir. Karakalpakça'da "rehet" bahtiyarlık, haz, mutluluk, ikbal (18, 547), Gagavuzca'da raat, dinlenme, sukut, istirahat, 2.sulh, barış (15, 378-379), Karaimce, rahat; 1.sakin, 2.sağlam (17, 452), Karaçay-Balkarca'da rahat; sakın, içi rahatlamış (19, 525), Nogayca'da, rahat, 1. sükut, sakinleşme 2.istirahat, haz, zevk, teselli (21, 276), Başkurtça'da rehet, 1.sükut, haz 2.hoş, bereketli (13, 2.cilt, 151. Tercüme bizim 3.E.) anlamlarına gelmektedir. V.V. Radlof'un sözlüğünde bu söz sükut, sakinlik, sakın, (22, 3.cilt, 1. hisse, 710) anlamlarına gelmektedir. (rahat). Eski Türk sözlüğünde çağdaş Arap dilindeki anlamından farklı anlamları mevcuttur. Sükut, sakinlik, rahat, istirahat dışında teselli; birim kelse rahat keltür ran onun "teselli teker teker geldiğinde, kaygılar onar onar gelir" ("Gerçeğin Kapıları" Ahmet Yüknekli, XV.yy'm sonu, XVI.yy'ın başı, 16, 476).

Şüphesiz, sözkonusu örnekte Türk dillerine alınma esasında sözün Arapça'daki tam muhtemel anlamlarını bilmemekteyiz. Bundan dolayı iki varyant sözkonusu olabilir:

1. Türk dillerinde mevcut olan çağdaş Arapça'da mevcut olmayan anlamlar, bir zamanlar Arapça'da mevcut olmuşlardır, fakat zamanla anlam kaybetmiş ve sadece Türk dillerinde "alınmış" anlamlar gibi kalmışlar,

2. Bu söz Arapça'dan esas gerçek anlamıyla alınmıştır, diğer anlamlarını (mecazi anlamlar gibi) artık Türk dillerinin bazılarında kazanmıştır; bu olay "Türk" dilinin kollara ayrılmasından önce gerçekleşmiştir. Çünkü çoğu Türk dillerinde sözün ikincil anlamları birbirine

benzer. Sonuç olarak alınmış olan sözle-
rin, sözü alan dilde tam olarak yeni an-
lam kazanmasından bahsetmek doğru
olmayacaktır. Sözkonusu "yeni" anlam-
ların daha detaylı incelenmesinde, çoğu
durumda bunların alındığı dildeki an-
lamlarla direkt olmasa da (endirekt)
ilişkisi mevcut olduğu ortaya çıkar.

Buna göre, Başkurtça "zinhar"-buyu-
run, Farsça sözlere ait olmasına rag-
men, anlam dayanağı açıktır (7, 128).
Baskurtça'daki "demlenmiş çay kalıntı-
ları" anlamına gelen "şama" kelimesi,
şüphesiz, Arapça'da "perde, zar, kabuk"
anlamına gelen prototipi kelimesiyle or-
tak komponenti "birşeye engel olan" gibi
ifade edebiliriz. Bu nedenle bu tür olay-
ların, yeni anlam kazanması olarak de-
ğil, sadece anlam genişlemesi olarak ele
alınmaları daha doğru olabilir.

İki veya daha fazla dilde benzeri
olayların detaylı araştırılması sadece
çok anlamlı sözlerin kullanılmayan an-
lamlarını onarmaya değil, bir dilde ko-
runmuş, diğerinde kaybolmuş anlamlar-
ın leksik birimlerinin dizisini yeniden
oluşturmaya fırsat tanımaktadır.

EDEBİYAT

1. Bulahovskiy L.A. Vvedenie v yazikozna-
nie, M.1958, ç.2
2. Garipova N.D., Garipov T.M. Zametki Ob
İranskikh Elementah v toponimike Başki-
rii // Toponimika Vostoka M., 1964
3. Garipova N.D. K leksiko-semantiçeskoj
karakteristiçe persidskih zaimstvovaniy
v başkirkom yazıke // Başkirkaskaya leksi-
ko, Ufa, 1964
4. Garipova N.D. Persidskie elementc v ime-

nah başkir // Onomastika Povožya. Vip.
3.Ufa,1973

5. Garipov T.M. Starotyurkskie pismennue
pamyatniki Başkiri // Sovetskaya tyurko-
logiya, 1972, No:4
6. Dmitriev N.K.Arabskie elementi v baş-
kirkom yazıke // Zapiski kollegii vostoko-
vedov pri Aziatskom razvitie leksiki baş-
kirkaskaya yazıka. M., 1986
7. İğberdin E.F. İstoriçeskoe razvitie leksiki
başkirkaskogo yazıka, M., 1986
8. Kiekbaev Dj. G. Singarmonizm v slovah,
zaimstvovannih iz arabaskogo i persidsko-
go yazıkov // Uçitel Başkiri, 1957, No:2
9. Kiekbaev J.F. Hezerge başkort teleneng
leksikabi hem frazeologiyahu: Uku kul-
lanmahı, Öfö, 1966
11. Mağayutova N.H.Materiali po leksike
ayskih başkir // Başkirkaskaya leksika. Ufa,
1968
12. Halikova P.H. Yazık başkirkaskih şejeve i
aktovih dokumentov XVIII-XIX vv. M.,
1990

SÖZLÜKLER

13. Başkort teleneng hüzlege (pod. red. A.G.
Biğeva i dr.) M., 1993
14. Baranov H.K. Arabasko-cusskiy slovac, M.,
1982
15. Gagauzsko-russko-moldavskiy slovac,
(pod. red. N.A. Baskakova). M., 1973
16. Drevnetyurkskiy slovac, L., 1969
17. Karaimsko-Russko-polskiy slovac (Pod.
Red. N.A. Baskakovo: dr.) M., 1974
18. Karakolpasko-Russkiy slovac (Pod. red.
N.A. Baskakova) M., 1958
19. Karaçayev-Bolkarsko-Russkiy slovac
(Pod. red. E.R. Tenişeva H.İ. Suyunçeva)
M., 1989
20. Miller B.V. Persidsko-Russkiy Slovac M.,
1953
21. Nogaysko-Russkiy Slovac (Pod. Red. N.A.
Baskakova) M., 1963
22. Radlov V.V. Opit Slovacya Tyurkakih na-
reçiy. Spb., 1893-1911 T. I-IV

SAYIN YAZARLARIMIZA DUYURU!..

Bazı yazarlarımız ısrarlı duyurularımıza rağmen dergimizin
"Prensipier" bölümünde ifade edilen kurallarımıza uymayan yazılar
göndermektedirler. Maalesef bu yazıları yayınlamıyoruz. Sayın
yazarlarımızın "prensipier"imizi dikkate alarak yazı göndermelerini
saygıyla hatırlatırız.